

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-1138/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, mr. sc. Igora Periša člana vijeća i suca izvjestitelja, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i Jadranke Anić-Matić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajne mase iza Transport d.d. u stečaju, Osijek, Ulica Lorenza Jägera 24, OIB 35989734147, kojeg zastupa Sanja Mišević, stečajna upraviteljica, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB 26187994862, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj GŽ-1564/10-6 od 26. lipnja 2014., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj P-1208/09-12 od 18. ožujka 2010. u sjednici vijeća održanoj 19. studenoga 2025.,

p r e s u d i o j e:

Revizija se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Drugostupanjskom je presudom odbijena tužiteljeva žalba kao neosnovna i potvrđena je prvostupanjska presuda kojom je kao neosnovan odbijen tužbeni zahtjev za isplatu 472.169,46 kn sa zateznim kamatama.
2. Tužitelj je protiv drugostupanjske presude podnio reviziju iz članka 382. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, dalje: ZPP) i predložio je ovome sudu da preinači drugostupanjsku presudu tako da tužbeni zahtjev prihvati i tuženika obveže da mu nadoknadi parnične troškove.
3. Tuženik nije odgovorio na reviziju.
4. Kako vrijednost predmeta spora o kome je odlučeno pobijanom drugostupanjskom presudom prelazi 200.000,00 kn, nju je dopušteno pobijati revizijom prema članku 382. stavku 1. ZPP. S obzirom na to da se drugostupanjska presuda izvanrednom revizijom iz odredbe članka 382. stavka 2. ZPP može pobijati samo ako se ne može pobijati

redovnom revizijom prema odredbi stavka 1. toga članka, predmetnu je drugostupanjsku presudu dopušteno pobijati samo redovnom revizijom te je tuženikova revizija u cijelosti razmotrena kao takva revizija, odnosno, materijalnoppravna pitanja koja je tuženik u reviziji postavio kao obvezni sadržaj izvanredne revizije razmotrena su kao materijalnoppravni prigovori u okviru revizijskoga razloga pogrešne primjene materijalnoga prava (članak 385. stavak 1. točka 3. ZPP). Pobijanu je presudu ovaj sud ispitao u cijelosti, kako ju tužitelj revizijom i pobija, a samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji, u skladu s člankom 392.a stavkom 1. ZPP te uzevši u obzir to da je člankom 386. toga Zakona propisano da stranka u reviziji treba određeno navesti i obrazložiti razloge zbog kojih je podnosi, a razlozi koji nisu tako obrazloženi da se neće uzeti u obzir.

5. Revizija je neosnovana.

6. Predmet spora u ovoj parnici zahtjev je tužitelja za isplatu 472.169,46 kn sa zateznim kamatama. Prema navodima tužbe, radi se o regresnom zahtjevu, koji tužitelj obrazlaže pozivom na to:

- da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj P-964/98-91 od 6. veljače 2008. obvezan kao poslodavac svome radniku Antunu Jakopčeviću na ime rente isplatiti 129.987,61 kn sa zateznim kamatama za razdoblje od 1. rujna 1996. do 31. prosinca 2007. te mu dalje plaćati mjesečnu rentu u iznosu od 1.799,75 kn i nadoknaditi mu parnične troškove;

- da je navedenom presudom Antunu Jakopčeviću renta dosuđena zato što mu je tužitelj otkazao ugovor o radu nakon čega je on umirovljen te je kao invalid rada primao mirovinu manju od plaće koju bi primao da je ostao raditi;

- da je Antunu Jakopčeviću rješenjem Zrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje pravo na invalidsku mirovinu priznato rješenjem od 1. listopada 1996.;

- da je invalidnost Antunu Jakopčeviću nastala kao posljedica ozljeda u prometnoj nesreći za koju je odgovoran tuženikov osiguranik;

- da je s Antunom Jakopčevićem sklopio nagodbu na temelju koje mu je isplatio 472.169,46 kn, koliko sada potražuje od tuženika;

7. U postupku je utvrđeno da je Antun Jakopčević, tužiteljev bivši radnik, ozlijeđen u prometnoj nesreći 17. rujna 1987. za koju je presudom krivim oglašen tuženikov osiguranik i da je Antunu Jakopčeviću zbog zadobivenih ozljeda na radu rješenjem RF MIORH od 6. listopada 1988. utvrđena smanjena radna sposobnost. Prvostupanjski sud smatra da tužitelj nema pravo na regres na temelju članka 218. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99) jer nije za tuženika učinio izdatak, već je svome radniku platio ono što je bila njegova zakonska obveza na temelju članka 6. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine br. 19/83). Drugostupanjski sud smatra da ne postoji nikakva kauzalna veza između prometne nezgode i isplata tužitelja kao poslodavca svome bivšem radniku.

8. Tužitelj u reviziji i tijekom postupka i sam navodi da je Antun Jakopčević nakon doživljene prometne nesreće 1987. godine kod njega nastavio raditi na radnome mjestu koje je odgovaralo njegovim zdravstvenim kvalifikacijama i to sve do 17. rujna 1996., kada mu je radni odnos prestao jer je tužitelj donio odluku o poslovno uvjetovanome otkazu. Antun Jakopčević, dakle, radio je nakon povrede u prometnoj nesreći kod tužitelja još skoro deset godina, a radni odnos mu je prestao na temelju redovitoga otkaza ugovora o radu, a ne zbog invalidnosti te takvu odluku o otkazu radnik nije pobijao. Kako razlog prestanka radnoga odnosa nije profesionalna nesposobnost za rad, a rješenje kojim je radniku priznato pravo na invalidsku mirovinu doneseno je nakon prestanka radnoga odnosa na temelju redovitoga otkaza, radnik nema pravo zahtijevati naknadu štete zbog razlike u primanjima (tako ovaj sud i u Revr 861/2005-2 od 23. ožujka 2006. na koju se tuženik poziva), neovisno o presudi Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj P-964/98-91 od 6. veljače 2008., donesenoj u postupku u kojemu ovdje tuženik nije sudjelovao. Zato ni tuženik nije u obvezi prema tužitelju za isplatu po osnovi po kojoj tužitelj isplatu zahtijeva.

9. Dakle, nižestupanjski su sudovi pravilno primijenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtjev ovcijenili neosnovanim, odnosno, nije osnovan revizijski razlog pogrešne primjene materijalnoga prava.

10. Zato je na temelju članka 393. ZPP odlučeno kao u izreci.

Zagreb, 19. studenoga 2025.

Predsjednica vijeća
Renata Šantek

Broj zapisa: **9-30881-1daa2**

Kontrolni broj: **038a1-8579b-bb5be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Renata Šantek, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.